

i hidtil uanet hurtigt Tempo. Hvis man skulde sige noget godt om, at Rigsdagen hurtigt kommer hjem, ud over det, at Regeringen faar en god og lykkelig, rigsdagsfri Sølvbryllupsfest, maa det være dette, at man dog er fri for den Risiko, at der kunde komme flere af den Slags Skatte-love, som den sidste Uge af Rigsdagens Arbejdstid har været saa optaget af. Den Dag, da Rigsdagen lykkelig og vel er sendt hjem, ved vi i hvert Fald, at vi ikke faar flere indirekte Skatter forelagt af den højtærede Finansminister før Efteraaret.

Brandes: Hvis jeg havde Tilbøjelighed til at blive forfængelig, kunde jeg risikere at blive det paa Grund af al den Anerkendelse, som den højtærede Finansminister, der er saa fremragende dygtig, parlamentarisk og finansielt, skænker mig. Det er ret almindeligt, at han citerer mig. Jeg har en Gang udtalt, at vi var naaet til et Punkt i den indirekte Beskatning, hvor det ikke vilde være rigtigt at gaa højere, og jeg vil ikke overdrive, men jeg tror, at den højtærede Finansminister aldrig siden har talt om direkte og indirekte Beskatning, uden at han har citeret dette for ham bevingede Ord. Jeg ved heller ikke, hvor mange Gange den højtærede Minister har givet mig den Anerkendelse at nævne, at under den radikale Regering blev visse Afgifter paa Tobak, Øl og Brændevin forhøjet, og hver Gang har han tilføjet, at det var en Foranstaltning, som han billigede. Men han har ganske vist ikke nævnt Foranstaltningen for derigennem at begrunde, at han dels optog den samme Skattepolitik, dels forøgede i Almindelighed den Indtægt, som Staten kunde faa af disse Varer. Jeg vil blot minde den højtærede Minister om, at vel gik han den Gang med til disse forskellige Forhøjelser og til de Skattelove, der blev fremsat, men Menneskene kender ikke helt sig selv, og hvis den højtærede Minister tror, at han da var fuldkommen elskværdig og en paa ethvert Punkt imødekommende Ordfører for Oppositionen, tager han fejl. Det er ikke, fordi jeg ikke vil anerkende hans Duelighed; jeg har allerede nævnt hans parlamentariske Evne og Autoritet — det har jeg altid været villig til og kunde heller ikke nægte mig det i dette Øjeblik —, men hans Elskværdighed og hans Beredvillighed til at imødekomme en Regerings Hensigter og Bestræbelser, som han ikke havde Del i, var paa den anden Side ikke saa overdreven. Dernæst maa jeg minde Finansministeren om, at de Skattelove, der blev fremsat

den Gang, var midlertidige, og at Finansministeren som Ordfører for den daværende Opposition erklærede, at hans Tilslutning til dem i høj Grad beroede paa, at de var midlertidige; han indrømmede, at de meget vanskelige Forhold, der forelaa — og som det ikke var saa underligt maatte foreligge under en Verdenskrig —, kunde give Anledning til overordentlige Foranstaltninger, men han betonedes Gang paa Gang, at det var overordentlige Foranstaltninger. Og da nu den højtærede Finansminister har saa god en Hukommelse for, hvad jeg uværdige har sagt, vil jeg dog ved denne Lejlighed minde ham om, hvad han ofte har udtalt som Ordfører dels for det ene, dels for det andet Parti — for han har været Ordfører for forskellige Partier i et langt parlamentarisk Liv —, naar han har talt om Skatteforhold. Han har hævdede Gang paa Gang, at der maatte være et bestemt Forhold mellem direkte og indirekte Skatter. Jeg har mange Gange hørt ham sige dette, at et saadant Forhold kunde man fra et demokratisk Standpunkt ikke komme ud over. Nu tror jeg oprigtig talt, at den højtærede Finansminister har oversprunget Standpunktet, naar han selv regner med, at de direkte Skatter, Formue- og Indkomstskat, neppe vil give de 131 Mill. Kr., som er anslaaet paa Finansloven for 1923—24, og naar han regner i indirekte Skatter — jeg tør i Øjeblikket ikke sige det bestemt, for de ligger dels i Finansloven, dels i Love, der skal vedtages, dels i Tillægsbevillingsloven, men jeg er mest tilbøjelig til at tro, at han maa regne med 300 Mill. Kr. i indirekte Skatter. Jeg tør altsaa ikke sige det bestemt, og Gud ved, om Finansministeren selv er ganske klar over det. Men i alt Fald er Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter aldeles ikke det, som han i mange Aar selv har gjort sig til Talsmand for.

Den højtærede Finansminister sagde angaaende selve dette Lovforslag, at det var af rent fiskal Natur; det gik ud paa at skaffe Penge i Statskassen. Det kan jeg meget vel forstaa. Men naar han saa fjøede til, at det er let overskueligt, maa jeg sige, at jeg tror ikke, Finansministeren vilde indrømme det under andre Omstændigheder. Han har selv mange Gange været med til Toldlovsforhandlinger i den høje Rigsdag, under det høje Folketings Ægide, og et Forslag som dette — ja, jeg er fuldkommen overbevist om, at det vilde give Anledning til 3—4 Ugers Forhandlinger i et hvilket som helst Toldudvalg. Man